

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2Cob/119/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121289360
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 08. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Krišková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2023:6121289360.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubice Kriškovej a členiek senátu JUDr. Nory Vladovej a JUDr. Viery Malinowskej v právnej veci žalobcu: H Point, s.r.o., so sídlom Magnezitárska 11, 040 13 Košice, IČO: 43 838 286, zastúpeného: AZARIOVÁ & RUŽBAŠÁN Law firm s.r.o., so sídlom Kmeťova 26, 040 01 Košice, IČO: 47 237 406 proti žalovanému: KOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, IČO: 00 585 441, o zaplatenie 437,71 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 25Cb/54/2021 zo dňa 13.10.2021

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 25Cb/54/2021 zo dňa 13.10.2021 potvrdzuje.

Žalobcovi priznáva voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zaviazal žalovaného povinnosťou zaplatiť žalobcovi sumu 437,71 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 437,71 Eur od 5.7.2019 do zaplatenia, paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 40,00 Eur, a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku a priznal žalobcovi právo na náhradu trov konania v rozsahu 100% voči žalovanému, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením.

2. Súd prvej inštancie predmetné meritórne rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca sa domáhal uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť mu sumu 437,71 Eur s príslušenstvom a náhradu trov konania na tom skutkovom základe, že došlo k poisťnej udalosti, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle Jaguar XF EČV: P. (ďalej „motorové vozidlo“), ktoré v tom čase patrilo Esthetic care s.r.o., IČO: 46 482 130 (ďalej „poškodený“). Motorové vozidlo bolo v čase škodovej udalosti havarijne poistené u žalovaného. Škodová udalosť bola žalovanému nahlásená a táto je zaregistrovaná pod č. 9567259102. Poškodený si dal motorové vozidlo opraviť u žalobcu. Za opravu motorového vozidla vystavil žalobca faktúru č. P190133 znejúcu na sumu 1.912,15 Eur bez DPH. Táto pohľadávka bola následne uplatnená u žalovaného. Žalovaný poisťnú udalosť prešetril a po skončení šetrenia nepriznal poškodenému žalovanú sumu. Poškodený postúpil pohľadávku, ktorá je predmetom sporu, a to zmluvou o postúpení pohľadávky z 27.06.2019 na žalobcu. V oznámení o poisťnom plnení z 20.06.2019 žalovaný uviedol, že priznáva len primerané náklady na cenu práce v sume 20,- Eur bez DPH za normohodinu práce. Ku kráteniu poisťného plnenia žalobca uviedol, že takúto limitáciu zo strany žalovaného považuje za arbitrárnu. Oprava smerovala len k odstráneniu následkov škodovej udalosti, jej cieľom a zmyslom bolo, aby motorové vozidlo spĺňalo rovnaké kvalitatívne, funkčné a estetické kritériá ako pred škodovou udalosťou.

Poukázal na cenníky mechanických, lakovacích, klampiarskych a elektrických prác servisov v danom regióne. Žalobca si za normohodinu prác účtoval sumu 52,- Eur bez DPH, čo je v porovnaní s inými autoservisami porovnateľná, resp. nižšia cena, a preto nepovažuje za dôvodné nepriznanie ceny práce v plnej výške. Zároveň si uplatnil paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky v sume 40,- Eur a aj úrok z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 437,71 Eur a počítaný od 05.07.2019, pretože žalovaný ukončil šetrenie poisťnej udalosti 19.06.2019, poisťné plnenie do pätnástich dní od skončenia vyšetrovania neposkytol, a preto je s poskytnutím poisťného plnenia v omeškaní od 05.07.2019. Žalovaný vzniesol námietku nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu z dôvodu neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky. Túto odôvodnil tým, že právny predchodca žalobcu nebol v čase poisťnej udalosti vlastníkom motorového vozidla, ale len leasingovým nájomcom, a teda nemohol platne postúpiť pohľadávku na žalobcu. Ako ďalší dôvod neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky uviedol nepreukázanie úhrady faktúry č. P190133. Zotrvál na záveroch o priznaní primeraných nákladov na opravu motorového vozidla, ktoré špecifikoval v oznámení o poisťnom plnení z 20.06.2019. Žalobcom predložené cenníky sa nevzťahujú na konkrétne vozidlo a navyše žalobca je neautorizovaným servisom. Namietal aj nárok na paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky a na úroky z omeškania, pretože s plnením sa nikdy do omeškania nedostal.

3. Na základe ďalej vykonaného dokazovania a zisteného skutkového stavu dospel prvostupňový súd k záveru, že žaloba je dôvodná. Vo svojom odôvodnení rozhodnutia uviedol, že za nespornú považoval skutočnosť, že bolo uzavreté havarijné poistenie motorového vozidla Jaguar XF EČV: P., táto skutočnosť bola aj potvrdená predloženou zmluvou o havarijnom poistení motorového vozidla. Rovnako nebolo sporné, že vyššie označené motorové vozidlo bolo poškodené v dôsledku škodovej udalosti, riadne žalovanému nahlásenej. Žalovaný nerozporoval ani to, že žalobca opravil motorové vozidlo, pričom za opravu bola vystavená faktúra č. P190133 z 24.05.2019 a žalovaný poisťné plnenie krátil o sumu 437,71 Eur. Medzi stranami sporu zostalo sporné, či žalobca má aktívnu vecnú legitímáciu a či krátenie poisťného plnenia zo strany žalovaného bolo oprávnené.

4. Súd prvej inštancie mal za to, že žalobca preukázal aktívnu vecnú legitímáciu predloženými zmluvami o postúpení pohľadávok zo 17.06.2021 a zo 06.07.2021, ktorými reagoval na námietku žalovaného o absolútnej neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky z 27.06.2019. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo 17.06.2021 došlo k postúpeniu pohľadávky, ktorá je predmetom tohto sporu, z postupcu Tatra-Leasing, s.r.o., na poškodeného. Následne zmluvou o postúpení pohľadávky z 06.07.2021 uzavretou medzi poškodeným ako postupcom a žalobcom ako postupníkom došlo k postúpeniu pohľadávky, ktorá je predmetom tohto sporu na žalobcu. Z obsahu uvedených zmlúv o postúpení pohľadávok plynie, že predmetom postúpenia bol nárok voči žalovanému spočívajúci v doplatení kráteného poisťného plnenia, a práve tento nárok bol predmetnými zmluvami postúpený žalobcovi. Okrem toho samotná škoda vznikla momentom vzniku poisťnej udalosti, pričom faktúra vystavená žalobcom slúži len na preukázanie výšky škody, nie však vzniku samotnej škody. Právo na poisťné plnenie vzniká už samotným vznikom škody a nie až opravou poškodeného motorového vozidla. Výška nároku na poskytnutie poisťného plnenia sa odvíja od výšky vzniknutej škody. Žalobca žiada iba zaplatiť sumu za skutočne vykonané a fakturované opravy.

5. Prvoinštančný súd ku kráteniu poisťného plnenia zdôraznil, že ak má opravovňa (žalobca) zapísaný ako predmet podnikania opravy cestných motorových vozidiel, čo v danom prípade žalovaný nespochybňoval (a v danom spore z výpisu z obchodného registra vyplýva, že žalobca týmto oprávnením disponuje), neprináleží mu potom členiť subjekty vykonávajúce po splnení zákonných predpokladov opravy motorových vozidiel na autorizované, či neautorizované servisy. Ak sa poškodený rozhodol realizovať opravu vozidla v servise žalobcu, neznamená to, že náklady ktoré boli vynaložené predstavujú náklady, ktoré nebolo potrebné vynaložiť na uvedenie veci (vozidla) do pôvodného stavu. Podľa súdu neexistuje reálny rozdiel medzi kvalitou a kvantitou práce autorizovaných, resp. zmluvných a nezmluvných servisov. Samotná skutočnosť, že ide o autorizovaný, resp. zmluvný alebo nezmluvný servis, neovplyvňuje kvalitu vykonanej práce, a teda nepredstavuje ani dôvod na krátenie ceny práce. Žalovaný nemôže svojvoľne krátiť poisťné plnenie len preto, že motorové vozidlo bolo opravené v neautorizovanom servise. Žalovaný navyše nemá zákonný podklad vnútiť svoju vôľu výberu servisu poisťnému, prípadné uprednostňovanie zmluvných servisov môže mať nanajvýš čisto odporúčací charakter. V rámci voľného trhu je na poškodenom, v akom servise (či autorizovanom, neautorizovanom, zmluvnom alebo nezmluvnom) si nechá poškodené motorové vozidlo opraviť, pokiaľ náklady, ktoré boli vynaložené sú účelné a smerovali k odstráneniu poškodení spôsobených v rámci škodovej udalosti.

Súd poukazuje aj na nariadenie komisie (EÚ) č. 330/2010 z 20.04.2010 o uplatňovaní článku 101 ods. 3 Zmluvy o fungovaní európskej únie na kategórie vertikálnych dohôd a zosúladených postupov (tzv. všeobecná blokovaná výnimka) a v nariadení komisie (EÚ) č. 461/2010 z 27.05.2010 o uplatňovaní článku 101 ods. 3 Zmluvy o fungovaní európskej únie na kategórie vertikálnych dohôd a zosúladených postupov v sektore motorových vozidiel, ktoré sa vzťahuje najmä k predajnému trhu - skrátene nazývané "blokovaná výnimka"- majú všetky servisy rovnaké postavenie a nie je možné zvýhodňovať alebo nezvýhodňovať, či preferovať niektoré z nich. Preferovanie a zvýhodňovanie len určitých servisov je v rozpore s ochranou hospodárskej súťaže a v rozpore s európskou legislatívou a jej zárukami. Pokiaľ ide teda o krátenie poistného plnenia z dôvodu úhrady primeraných nákladov na cenu práce v sume 20,- Eur bez DPH za normohodinu práce súd uviedol, že žalovaného zaťažovalo dôkazné bremeno preukázať primeranosť nákladov na normohodinu práce a uviesť na základe čoho považuje požadovanú sumu za normohodinu práce za neprimeranú. Súd uviedol, že nebola predložená žiadna kalkulácia, či iná listina, z ktorej by súd overil postup žalovaného. Platí preto, že na preukázanie oprávnenosti nároku na poistné plnenie postačujú ako hodnoverný doklad faktúra o oprave vozidla č. P190133 v spojení s kalkuláciou predloženou žalobcom, s ktorými ak žalovaný nesúhlasil, bol povinný predložiť a hodnoverne preukázať dôvody krátenia poistného plnenia, čo sa ale nestalo. Žalovaný preto nemôže svojvoľne určovať cenu za normohodinu práce pri oprave vozidla v neautorizovanom a nezmluvnom servise sumou 20,- Eur bez DPH. V nadväznosti na uvedené súd neakceptoval zmluvné dojednania žalovaného, pretože tieto dojednania majú za cieľ v prípade neurčenia opravovne zo strany žalovaného nútiť poškodených opravovať poškodené vozidlá v autorizovaných a zmluvných autoservisoch a následne sankcionovať poškodených, ktorí aj napriek tomu, že žalovaný opravovňu neurčí, vozidlo nechajú opraviť v nezmluvnom a neautorizovanom servise. Žalovaný tak limituje poistné plnenie tým, v akom autoservise je poškodené vozidlo opravené, čo je nielen v rozpore so zmyslom a účelom poistenia (skutočnou škodou sa rozumie ujma spočívajúca v zmenšení majetkového stavu poškodeného a reprezentujúca majetkové hodnoty, ktoré bolo nutné vynaložiť, aby došlo k uvedeniu veci do predošlého stavu) ale zároveň aj v rozpore s blokovanou výnimkou, ako aj hospodárskou súťažou. Okrem toho žalovaný nepreukázal, že pri šetrení poistnej udalosti dodržal postup upravený v § 799 ods. 2 Občianskeho zákonníka, keď si pred ukončením škodovej udalosti v prípade, že mal pochybnosti, vyžiadal od žalobcu (resp. poškodeného) potrebné doklady za účelom ozrejmenia primeranosti autoservisom účtovanej sumy za normohodinu práce, tak ako mu to explicitne prikazuje ustanovenie Občianskeho zákonníka. Nepostačujúcim je strohé vyjadrenie likvidátora obsiahnuté v oznámení o poistnom plnení z 20.06.2019 o sume 20,- Eur bez DPH za normohodinu práce.

6. Prvoinštančný súd ďalej uviedol, že v spore žalovaný nepreukázal kvalifikovaný právny dôvod krátenia poistného plnenia, t. j. bezdôvodne znížil požadované poistné plnenie, aj keď ho v tomto smere zaťažovalo dôkazné bremeno, pretože z týchto tvrdení vyvodzoval priaznivé dôsledky pre seba. Naproti tomu žalobca (resp. poškodený) riadne zdokladoval, že došlo k poškodeniu motorového vozidla, ktoré bolo opravené, ako aj výšku škody predloženou faktúrou autoservisu č. P190133 z 24.05.2019 v spojení s kalkuláciou č. ZP000564. Splnil si preto svoje povinnosti vyplývajúce zo zmluvného vzťahu, má preto nárok na doplatok poistného plnenia. Keďže sa žalovaný dostal s poskytnutím poistného plnenia do omeškania, zaviazal súd zároveň žalovaného aj na zaplatenie úroku z omeškania, od žalobcom požadovaného 05.07.2019, teda po uplynutí 15 dní od ukončenia šetrenia poistnej udalosti (podľa oznámenia o poistnom plnení z 20.06.2019 bolo šetrenie ukončené 19.06.2019). Súd žalobcovi priznal aj paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky v sume 40,- Eur, ktorá bola uplatnená v súlade s bodom 11. a 13. rozsudku a po zohľadnení skutočnosti, že ide primárne o vzťah medzi podnikateľskými subjektami, t. j. vzťah spadajúci pod režim Obchodného zákonníka so subsidiárnym uplatnením príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka. Z uvedeného dôvodu bol priznaný aj úrok z omeškania vo výške 9% ročne.

7. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie v súlade s § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalobca mal v konaní plný úspech, preto mu súd priznal nárok na náhradu trov konania vo výške 100%.

8. Proti predmetnému meritórnemu rozhodnutiu podal žalovaný v zákonnej lehote odvolanie, v zmysle ustanovenia § 365 ods. 1 písm. d), h) a f) C.s.p., že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalovaný sa nestotožňuje so záverom súdu, podľa ktorého je žalobca aktívne vecne

legitimovaný ani so záverom, podľa ktorého zmluvy o postúpení pohľadávok sú zmluvami, ktoré sa neviažu na zmluvu o postúpení pohľadávky zo dňa 27.06.2019 a ani ju nekonvalidujú, ale ide o zmluvy, ktoré v čase vyhlásenia rozhodnutia preukazujú aktívnu vecnú legitimitáciu žalobcu. V čase predloženia Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 17.06.2021 a Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 06.07.2021, tak spolu so Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 27.06.2019 existovali tri zmluvy, od ktorých si žalobca odvodzuje svoju aktívnu vecnú legitimitáciu. Žalovaný namieta aktívnu vecnú legitimitáciu aj z dôvodu, že Zmluva o postúpení pohľadávky zo dňa 17.06.2021 (medzi Tatra - Leasing s.r.o. a Esthetic care s.r.o.) a Zmluva o postúpení pohľadávky zo dňa 06.07.2021 (medzi Esthetic care s.r.o. a žalobcom) nemôžu zhojiť absolútne neplatný právny úkon - Zmluvu o postúpení pohľadávky zo dňa 27.06.2019. V čase podania žaloby tak žalobca nebol aktívne vecne legitimovaný na podanie žaloby. Žalovaný zároveň poukazuje na účelovosť vyhotovenia Zmluvy o postúpení pohľadávky z 17.06.2019 (medzi Tatra - Leasing s.r.o. a Esthetic care s.r.o.), kde v bode 7 je stanovené, že v čase uzatvárania predmetnej zmluvy existuje dôvodný predpoklad, že: „by Poisťovateľ v súdnom konaní spochybnil aktívnu vecnú legitimitáciu Postupníka ...“ V čase uzatvorenia predmetnej Zmluvy už prebiehalo súdne konanie a zo strany žalovaného bola vznesená námietka aktívnej vecnej legitimitácie žalobcu. Súd prvej inštancie sa k tejto námietke žiadnym spôsobom nevyjadril. Ďalším dôvodom absolútnej neplatnosti Zmluvy o postúpení pohľadávky je skutočnosť, že Postupca pohľadávku voči žalovanému vo výške 437,77 Eur nikdy nemal. Z uvedeného dôvodu tak postupovaná pohľadávka vo výške 437,77 Eur v čase podpisu Zmluvy voči žalovanému neexistovala, čo bez ďalšieho zakladá neplatnosť tejto Zmluvy. Žalobca nepredložil doklad o úhrade Faktúry č. P190133 za opravu poškodeného motorového vozidla, od ktorej si odvodzuje výšku svojho nároku, čím má žalovaný za to, že predmetnú Faktúru jeho právny predchodca neuhradil. Žalovaný však neakceptoval žalobcom fakturované neprímerané náklady na cenu práce za jednu normohodinu v sume 52,- Eur/Nh. Žalobcom predložené cenníky nemožno akceptovať, keďže sa nevzťahujú na konkrétne motorové vozidlo. Uvedené cenníky sa týkajú autorizovaných servisov, pričom žalobca je neautorizovaným servisom. Žalovaný priznal primerané náklady na cenu práce v sume 20,- Eur/Nh. Na podporu svojej argumentácie žalovaný predložil cenníky neautorizovaných autoservisov, a to napr. AutoKQDUS, s.r.o., ktorý v závislosti od kategórie motorového vozidla účtuje cenu NH od 16,66 do 24,99 Eur bez DPH alebo autoservisy EDISERVIS, s.r.o., ktorý uvádza ceny mechanických prác od 20,- Eur. Žalobca nepreukázal, že ním fakturovaná cena práce za jednu normohodinu je primeraná. Žalovaný tiež poukázal na to, že pre stanovenie, čo je v konkrétnom prípade poisťnou udalosťou a v akom rozsahu má poisťnené právo na poisťné plnenie, je nevyhnutné vychádzať z poisťnej zmluvy a poisťných podmienok, ktoré sú jej súčasťou. Z odôvodnenia súdu prvej inštancie je zrejmé, že zmluvné dojednania neaplikoval. Pri rozsahu výplaty poisťného plnenia, v zmysle príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka a Zmluvných dojednaní, ktoré je poisťiteľ povinný poskytnúť, je vždy potrebné zohľadniť hľadisko účelnosti a primeranosti. Poisťovateľ je povinný nahradiť náklady len v rozsahu, v akom boli vynaložené účelne a primerane vzhľadom na technologické postupy a kvalitu použitých náhradných dielov. Výška tohto poisťného plnenia nie je totiž daná čiastkou vyúčtovanou za opravu motorového vozidla v akejkoľvek výške, ale iba vo výške čiastky účelne vynaloženej a primeranej vzhľadom na charakter opráv. Žalovaný poukazuje na to, že poisťné plnenie závisí od rozsahu následkov spôsobených poisťnou udalosťou na poisťenej veci a rozsahu povinnosti poisťovne poskytnúť poisťné plnenie na základe uzatvorenej poisťnej zmluvy. Rozsah práva na poisťné plnenie nie je totožný s právom na náhradu škody. Vzhľadom na uvedené žalovaný navrhol, aby odvolací súd napadnutý Rozsudok Okresného súdu Bratislava I zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie alebo aby Rozsudok Okresného súdu Bratislava I zmenil a vo veci rozhodol tak, že žalobu zamietá.

9. Žalobca odvolanie žalovaného považoval za nedôvodné, podľa jeho názoru z odvolania nie je zistiteľné z akých konkrétnych dôvodov považuje žalovaný rozsudok za nesprávny. Odvolanie žalovaného je založené na tých istých skutočnostiach, dôkazoch, na ktorých zakladal žalovaný svoju procesnú obranu v konaní pred súdom I. stupňa, ktorá bola vyhodnotená ako neúčinná a protizákonná. Žalovaný bol v priebehu konania pred súdom I. inštancie procesne pasívny, nevyjadril sa k žalobcom namietaným skutočnostiam a k predmetným skutočnostiam sa nevyjadril ani vo veci uskutočnenom pojednávaní dňa 15.01.2020, na ktoré sa žalovaný ani len nedostavil. Žalovaný tak v súlade s platnou právnou úpravou v C.s.p. neunesol dôkazné bremeno ním tvrdených skutočností, čoho následkom bol v absolútnom súlade s platnou právnou úpravou jeho neúspech v spore. Následne v ním podanom odvolaní uvádza, že má za to, že súd I. inštancie sa nevysporiadal so skutočnosťami, ktorých zohľadnenie je nevyhnutné pre právne posúdenie veci. Žalovaný sa snaží svoju procesnú pasivitu zakryť za nesprávne právne posúdenie veci konajúcim súdom a nedostatočné zistenie skutkového stavu súdom I. inštancie, pretože napriek súdom uvedenému predbežnému právnemu posúdeniu

zotrval na svojej argumentácii spočívajúcej v namietaní neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky a vo veci nepredložil žiadne nové dôkazy, ktorými by zhojil svoju dôkaznú núdzu, keďže žiadnymi takými dôkazmi ani nedisponoval a nedisponuje. Ďalej uviedol, že podľa jeho názoru sa súd s argumentami žalovaného v odôvodnení rozhodnutia dostatočným spôsobom zaoberal, vysporiadal sa s argumentáciou žalovaného k namietanému nedostatku aktívnej legitímácie žalobcu. Naďalej mal za to, že preukázal aktívnu vecnú legitímáciu predloženými zmluvami o postúpení pohľadávok zo 17.06.2021 a zo 06.07.2021, ktorými reagoval na námietku žalovaného o absolútnej neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky z 27.06.2019. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo 17.06.2021 došlo k postúpeniu pohľadávky, ktorá je predmetom tohto sporu, z postupcu Tatra-Leasing, s.r.o., IČO: 31 326 552 na poškodeného. Následne zmluvou o postúpení pohľadávky z 06.07.2021 uzavretou medzi poškodeným ako postupcom a žalobcom ako postupníkom došlo k postúpeniu pohľadávky, ktorá je predmetom tohto sporu na žalobcu. Z obsahu uvedených zmlúv o postúpení pohľadávok plynie, že predmetom postúpenia bol nárok voči žalovanému spočívajúci v doplatení kráteného poistného plnenia, a práve tento nárok bol predmetnými zmluvami postúpený žalobcovi. Nešlo o žiadnu konvalidáciu prvej zmluvy o postúpení pohľadávky z 27.06.2019, ale o ďalšie na prvú zmluvu nena viazané právne úkony, ktorými došlo k platnému postúpeniu pohľadávky. Samotná škoda vznikla momentom vzniku poistnej udalosti, pričom faktúra vystavená žalobkyňou slúži len na preukázanie výšky škody, nie však vzniku samotnej škody. Právo na poistné plnenie vzniká už samotným vznikom škody a nie až opravou poškodeného motorového vozidla. Výška nároku na poskytnutie poistného plnenia sa odvíja od výšky vzniknutej škody. Žalobca žiada iba zaplatiť sumu za skutočne vykonané a fakturované opravy. Vzhľadom na to, že poškodený mal uzavretú poistnú zmluvu so žalovaným, vznikol mu nárok na plnenie voči žalovanému. Pokiaľ ide o výšku nároku, žalobca uvádza, že predložením cenníkov preukázal, že ním účtovaná cena za 1 normohodinu práce je pri danom type motorového vozidla v danom čase a regióne cenou obvyklou. Totiž žalobca predložil cenník servisov, v ktorom poukázal na výšku normohodín prác pri motorovom vozidle AUDI A6, ktoré v zmysle predloženej kategorizácie vozidiel patrí do rovnakej skupiny vozidiel, a to D - vyššia stredná trieda. Vo vzťahu k rozlišovaniu servisov na autorizované a neautorizované opätovne poukázal na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn.: 20Co/121/2019 zo dňa 25.06.2020 a v závere navrhol, aby odvolací súd rozsudok Okresného súdu Bratislava I sp. zn.: 25Cb/54/2021 zo dňa 13.10.2021 ako vecne správny a riadne odôvodnený s poukazom na relevantné zákonné ustanovenia potvrdil.

10. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 34 C.s.p.) prejednal vec v zmysle ustanovenia § 379 a § 380 ods. 1 C.s.p. v medziach daných rozsahom a dôvodom odvolania bez nariadenia pojednávania, pričom termín verejného vyhlásenia rozsudku bol v súlade s ustanovením § 219 ods. 3 C.s.p. oznámený na úradnej tabuli a na webovej stránke Krajského súdu v Bratislave v zákonnej lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením. Po oboznámení sa s obsahom spisu a odvolaním dospel odvolací súd k záveru, že odvolaniu žalovaného nie je možné vyhovieť.

11. Podľa § 387 ods. 1, 2 C.s.p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

12. Odvolací súd konštatuje správnosť dôvodov rozhodnutia súdu prvej inštancie, nakoľko na základe vykonaných dôkazov správne zistil skutkový stav, zrozumiteľným spôsobom vysvetlil, z ktorých dôkazov vychádzal, aké skutočnosti mal vykonanými dôkazmi za preukázané, dôkazy vyhodnotil a zistený skutkový stav správne právne posúdil. Súd prvej inštancie dal jasnú a zrozumiteľnú odpoveď na sporné otázky, pričom sa zároveň vysporiadal s podstatnou argumentáciou sporových strán. Na zdôraznenie správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie v predmetnej časti odvolací súd uvádza nasledovné.

13. Z obsahu spisu mal odvolací súd za preukázané, že došlo k poistnej udalosti, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle Jaguar, ktoré v tom čase patrilo poškodenému Esthetic care s.r.o. Motorové vozidlo bolo v čase škodovej udalosti havarijne poistné u žalovaného. Škodová udalosť bola žalovanému nahlásená a poškodený si dal motorové vozidlo opraviť u žalobcu. Za opravu motorového vozidla vystavil žalobca faktúru na sumu 1.912,15 Eur bez DPH. Táto pohľadávka bola následne uplatnená u žalovaného. Žalovaný poistnú udalosť prešetril a po skončení šetrenia nepriznal poškodenému žalovanú sumu. Poškodený postúpil pohľadávku, ktorá je predmetom sporu, a to zmluvou o postúpení pohľadávky z 27.06.2019 na žalobcu. Žalobca si za normohodinu prác účtoval sumu

52,- Eur bez DPH, žalovaný však v oznámení o poistnom plnení uviedol, že priznáva len primerané náklady na cenu práce v sume 20,- Eur bez DPH za normohodinu práce. Žalobným návrhom uplatnená istina tak predstavuje rozdiel medzi fakturovanou sumou za vykonanú opravu osobného motorového vozidla poškodeného a sumou skutočne vyplatenou zo strany žalovaného. Uvedené skutkové tvrdenia, ako správne konštatoval aj súd prvej inštancie, boli v predmetnom sporovom konaní nesporné. Za spornú skutočnosť s poukazom na obranu žalovaného, vyhodnotil súd prvej inštancie otázku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, a to v súvislosti s postúpením pohľadávky na základe zmluvy o postúpení pohľadávky a či krátenie zo strany žalovaného bolo oprávnené. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že námietka aktívnej vecnej legitímácie žalobcu s ohľadom na zmluvu o postúpení pohľadávky a námietka o jej absolútnej neplatnosti, je nedôvodná, keďže predmetnú zmluvu o postúpení pohľadávky vyhodnotil ako platný právny úkon. Vo vzťahu k samotnej žalobným nárokom uplatňovanej istine mal súd prvej inštancie za to, že žalovaný neunesol dôkazné bremeno tvrdenia primeranosti ním priznaných nákladov na opravu.

14. Odvolací súd sa nestotožnil s odvolacou námietkou žalovaného spočívajúcou v absencii aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v spojení s tvrdením o absolútnej neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky. Žalobca v konaní preukázal aktívnu vecnú legitímáciu predloženými zmluvami o postúpení pohľadávok zo 17.06.2021 a zo 06.07.2021, ktorými reagoval na námietku žalovaného o absolútnej neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky z 27.06.2019. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo 17.06.2021 došlo k postúpeniu pohľadávky, ktorá je predmetom tohto sporu, z postupcu Tatra-Leasing, s.r.o., na poškodeného. Následne zmluvou o postúpení pohľadávky z 06.07.2021 uzavretou medzi poškodeným ako postupcom a žalobcom ako postupníkom došlo k postúpeniu pohľadávky, ktorá je predmetom tohto sporu na žalobcu. Z obsahu uvedených zmlúv o postúpení pohľadávok vyplýva, že predmetom postúpenia bol nárok voči žalovanému spočívajúci v doplatení kráteného poistného plnenia, a práve tento nárok bol predmetnými zmluvami postúpený žalobcovi. Predmetnou zmluvou o postúpení pohľadávky, uzavretou medzi poškodeným ako postupcom a žalobcom ako postupníkom, došlo k postúpeniu pohľadávky následne uplatňovanej žalobou a tým aj k vysporiadaniu záväzkov medzi poškodeným a žalobcom. Postúpením predmetnej pohľadávky, ktorá aj s poukazom na znenie ustanovenia § 525 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka nepredstavuje excés z pohľadávok, postúpenie ktorých je zákonom aprobované, bola založená aktívna vecná legitímácia žalobcu v predmetnom sporovom konaní. Vo vzťahu k namietanej neplatnosti predmetnej zmluvy o postúpení pohľadávky odvolací súd ďalej poukazuje na to, že absolútne neplatným je právny úkon vtedy, ak nie je urobený slobodne, vážne, určite, zrozumiteľne a bez možného predmetu plnenia (§ 37 Občianskeho zákonníka). Zmluvné strany v danom prípade jednak výslovne uviedli, že prejav ich vôle (spočívajúci v uzavretí predmetnej zmluvy) je slobodný a vážny, pričom z obsahu zmluvy je zároveň možné vyvodit', že sa jedná o zrozumiteľný právny úkon obsahujúci predmet plnenia, ktorým je postúpenie nezaplátenej pohľadávky v sume 437,71 Eur ako rozdielu medzi fakturovanou sumou za opravu motorového vozidla postupcu po škodovej udalosti a sumou už vyplatenou žalovaným. Predmetnú zmluvu o postúpení pohľadávky je jednoznačne možné definovať ako platný právny úkon, od ktorého je možné odvodiť aktívnu vecnú legitímáciu žalujúcej strany sporu v danom sporovom konaní. Predmetom sporu je skutočná škoda podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka v spojení so zákonom č. 381/2001 Z.z., t.j. náklady spojené s odstraňovaním dôsledkov poškodenia, ktorá vznikla poškodenému, ktorý zmluvou o postúpení práva na náhradu škody uzatvoril ako postupca so žalobcom ako postupníkom. Vzhľadom na uvedené dospel odvolací súd k záveru, že žalobca je aktívne legitimovaný. Žalovaný nakoniec aj akceptoval postúpenie pohľadávky, keď čiastočné poistné plnenie poukázal na účet žalobcu.

15. Odvolací súd sa stotožňuje so závermi súdu prvého stupňa, že žalovaný v konaní nepreukázal oprávnenosť krátenia poistného plnenia. Medzi dôvodmi krátenia plnenia, ktoré žalovaný uvádzal, bola oprava motorového vozidla v neautorizovanom servise. K uvedenému dôvodu odvolací súd uvádza, že ak má opravovňa zapísaný ako predmet podnikania opravu motorových vozidiel, čo v danom prípade bolo nesporné, neprináleží žalovanému členiť subjekty vykonávajúce po splnení zákonných predpokladov, opravy motorových vozidiel na autorizované, či neautorizované servisy. Samotná skutočnosť, že ide o autorizovaný alebo neautorizovaný servis, neovplyvňuje kvalitu vykonanej práce a rozlišovanie servisov na autorizované a neautorizované nemá vplyv na nárok na poistné plnenie, ak oprava vozidla bola vykonaná riadne, v potrebnom rozsahu, v cene primeranej a obvyklej v danom regióne. Navyiac žalovaný ani nepreukázal, že by žalobcovi určil zmluvný servis, ktorý by mal opravu vykonať, preto bolo právom žalobcu si servis vybrať. Žalobca naopak v konaní preukázal obvyklosť cien opravy v danom regióne. Žalovaný taktiež v konaní nepreukázal, že ním určená cena práce, je určená

správne a v súlade so zmluvnými dojednaniami a teda nepreukázal dôvodnosť krátenia jednotlivých položiek podľa kalkulácie.

16. Odvolací súd dáva do pozornosti, že len za situácie, ak došlo k vedomému porušeniu povinností uvedených v § 799 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, ktoré malo podstatný vplyv na vznik poistnej udalosti alebo na zväčšenie rozsahu následkov poistnej udalosti, je poisťiteľ oprávnený plnenie z poistnej zmluvy znížiť podľa toho, aký vplyv malo toto porušenie na rozsah jeho povinnosti plniť. Výsledky dokazovania preukázali, že poškodený si zabezpečil opravu motorového vozidla v servise, ktorý mu za vykonanie opravy doložil vyúčtovanie vo forme faktúry. Takýto stav nie je dôvodom postupu žalovaného pre aplikáciu ustanovenia § 799 ods. 3 Občianskeho zákonníka.

17. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný v podanom odvolaní relevantným spôsobom nespochybnil ani nevyvrátil závery súdu prvej inštancie, odvolací súd s poukazom na vyššie uvedené skutočnosti dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne a z toho dôvodu odvolací súd viazaný odvolacími dôvodmi v zmysle § 380 CSP napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v zmysle § 387 ods. 1, ods. 2 CSP vrátane výroku o náhrade trov konania ako vecne správny potvrdil.

18. V časti úrokov z omeškania sa odvolací súd stotožnil s názorom súdu prvého stupňa a aj v tejto časti rozhodnutie považuje za vecne správne a náležite odôvodnené.

19. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1, 2 C.s.p., keďže žalobca bol v odvolacom konaní úspešný, odvolací súd mu priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

20. Uvedený rozsudok je výsledkom hlasovania odvolacieho senátu v pomere hlasov za 3 : 0 proti.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).